

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσεται υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεύς παρασχόν εις την χάριν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς καιροὺς.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ : **Ἐξωτερικοῦ :**
 Ἔτησια δρ. 8,— Ἔτησια φρ. 10,—
 Ἑξάμηνος 4,50 Ἑξάμηνος 5,50
 Τρίμηνος 2,50 Τρίμηνος 3,—
 Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ἸΑΡΥΘΗ ΤΩ: 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20
 Διὰ τῶν Πρακτορῶν, Ἐσωτερ. λ. 10, Ἐξωτερ. λ. 15
 Φύλλα προηγουμένων ἐσδῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδος Εὐριπίδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β' — Τόμος 21ος

Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰουνίου 1914

Ἔτος 36ον — Ἀριθ. 28

«Ἰδὲ τὸν φίλον τοῦ καθήμενον ἐπὶ τῆς δοκοῦ, ὑπεράνω τῆς ἀβύσσου!»
 (Σελ. 221, στ. 6')

Ο ΔΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΛΒΗΣ ΣΗΜΑΝΣΕΩ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ' (Συνέχεια)

Κατόπιεν ὁ Δουλοῦ εἶδε τὸν Τζούλην νὰ σκεπάζῃ ἐπιμελῶς τὴν τρόπαν μὰ τὰ σανίδια ποῦ εἶχεν ἀφαιροῦν κρῖν. Μετ' ὀλίγον, ἀπὸ κάτω δὲν ἐφαίνετο τίποτε.

Ἡαῦ εἶπε ὁ Τζούλης :

Ἄφου ἐτελείωσε καὶ αὐτὴ ἡ ἐργασία, ὁ Δουλοῦ ἐπερίμενον νὰ ἰδῇ τὸν φίλον του γὰ καταβαίνῃ. Ἄλλ' ἐπέρασαν δύο ὀλοκλήροισι ὧραι, χωρὶς νὰ φανῇ ὁ Τζούλης! Τί ἔλαμνε λοιπὸν ἐκεῖ - πάνω;

Ὁ Δουλοῦ ἄργισε νύησουργῆ σοβαρῶς. «Μήπως τὸν εἶδαν, ἐσυλλογιζέτο, μήπως τὸν ἐπίασαν καὶ τὸν ἔκλεισαν σὲ καμμιὰ φυλακῆ;...»

Δὲν ἐφοβεῖτο μόνον διὰ τὸν φίλον του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του... Τί θὰ ἐγιγνετο, ἂν ἀλήθευαν τὰ μαῦρά του προαίσθηματα;... Ἄπο τὴν προθεσμίαν, ποῦ εἶχε δώσῃ ὁ κ. Δίχ, δὲν ἔμεναν παρὰ τρεῖς μόνον ἡμέραι. Ἄν μετὰ τρεῖς ἡμέρας δὲν ἔφθαναν τὰ λύτρα, ὁ ληστής θὰ τοῦ ἔκαθε ταῦτά καὶ ἐπειτὰ τὸ κεφάλι...

Ὅτε ὑπῆρχε καμμιὰ ἄλπισ νὰ καμωθῇ ὁ ἄγριος Κατακίτης. Ἄπο τὰς διηγήσεις τοῦ Σαρ Ροδδλφρου Ζουαίν, ὁ μικρὸς ἤξευρεν ὅτι ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δὲν

ἐχάριζεν εἰς τὰ θύματά του, πέραν τῆς πρώτης προθεσμίας, οὔτε μίαν ἡμέραν, οὔτε μίαν ὥραν!

Διὰ νὰπαλλαχθῇ ἀπὸ τὰς ὀδυνηρὰς αὐτὰς σκέψεις, ὁ μικρὸς ἐδοκίμασε διὰ τελευταίαν φοράν νὰ ἰδῇ ἐάν, ἀναβαίνων εἰς τὸ περιτείχισμα τῆς ταράτσας, ὅπως τὸν ἀνέβασε προηγήτερα ὁ Τζούλης, θὰ ἤμπορούσε νὰ διακρίνῃ τὸν φίλον του ἐπὶ τῆς στέγης.

Ἄλλὰ μόλις κατήρθωσε νὰ καθῆσθαι ἐκεῖ-ἐπάνω καὶ, κρατούμενος ἀπὸ ἓνα τῶν στυλῶν, νὰ σκύβῃ πρὸς τὰ ἔπισω, ἐξέβαλε κραυγὴν τρόμου καὶ φρίκης.

Ἦπὸ τὸ ὄχρον εἰς τῆς αὐγῆς, εἶδε τὸν φίλον του καθήμενον καθυβαλλικευτὰ ἐπὶ τῆς δοκοῦ, ἡ ὁποία προεξείχεν ὑπεράνω τῆς ἀβύσσου!

Ἄφου παρήλθεν ἡ πρώτη του κατάπληξις, ὁ Δουλοῦ ἀντελήφθη ἐπὶ ὁ ἀτρόμητος Τζούλης, ὁ ὁποῖος τῶ ἔστρεψε τὰ νύττα, εἰργάζετο εἰς τὸ ἄκρον τῆς δοκοῦ ἡσυχώτατα, ἀπαθείστατα, ὡς ἐάν δὲν ἔχαινεν ὑπὸ τοῦς

πόδας του τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο κενόν... Ὁ Δουλοῦ ἔκαμε νὰ τὸν φωνάξῃ φοθηθεὶς ὅμως, μήπως ὁ φίλος του ἔκαμνε κανὲν ἀπότομον κίνημα ἐκπλήξεως καὶ ἐπιπτεν εἰς τὴν ἀβύσσον, συνεκρατήθη. Ἄλλως τε ὁ Τζούλης ἐτελείωσε μετ' ὀλίγον τὴν ἐργασίαν του καὶ σιγά - σιγά ἐπέστρεψε, συρόμενος ἐπὶ τῆς δοκοῦ, πρὸς τὴν στέγην.

Ὅλα ἔτοιμα!

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς εὐρίσκειτο εἰς τὴν ταράτσαν, πλησίον τοῦ Δουλοῦ ὁ ὁποῖος, τρελλὸς ἀπὸ χαρὰν, ἐρρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ λέγων:

— Κατέβηκες ἐπιτέλους;... Ἄ, πόσο ἄργησες!.. Νῆξεραις τί βόδο εἶχα δοῦ δὲν σ' ἔθλεπα νὰ ἐπιστρέψης!

— Μικροῦλή μου, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης ἀποδίδων τὸν ἐναγκαλισμὸν τοῦ φίλου του ὅσο καὶ ἂν ἄργησα, μπορεῖς νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι δὲν ἔχασα ἐκεῖ-πάνω τὸν καιρὸ μου.

— Μὰ τί ἔκαμες;

— Τὰ ἐτοίμασα ὅλα! Δὲν ἔχομε τώρα παρὰ νὰ τραβήξωμε τὴν ἀκρὴ αὐτοῦ τοῦ σχοινοῦ ποῦ βλέπεις, καὶ τὸ ἀλεξιπτωτο θὰ πάῃ μόνον του νὰ κρεμασθῇ ἀνοικτὸ εἰς τὴν ἀκρὴ τοῦ πάτερου, ἐκεῖ ποῦ εἶπε ὁ μακαρὰς. Τώρα τὸ μηχανήμας μας εἶνε δχι μόνον κρυμμένο ἀλλὰ καὶ ἔτοιμο νὰ δουλέψῃ, τὴν πρώτη στιγμῇ ποῦ θὰ μᾶς χρειασθῇ.

— Ἐξοχα! ἐφώνησεν ὁ Δουλοῦ.

— Καὶ βέβαια ἐξοχα! δὲλαθεν ὁ σπουδαστής, ὑπερήφανος — καὶ μετ' ὀλίγου τοῦ — διὰ τὸ κατέρθωμα.

«Ἡ βροστὰ ὕδρα ἠνοιχθη...»
 (Σελ. 222, στ. 6')

Έπειτα, δείχνων την άκρην του σχολιού, την οποίαν έκρυψεν όπισω από την θύραν του δωματίου του, προσέθεσε.
— Μ' αυτό το σπαγάκι, κατακτώ έγω τον Κατακτητή!

«Θά μου κόψετε λοιπόν τώρα ταυτιά...»
(Σελ. 223, στ. α')

— Έπειτα, δείχνων την άκρην του σχολιού, την οποίαν έκρυψεν όπισω από την θύραν του δωματίου του, προσέθεσε.
— Μ' αυτό το σπαγάκι, κατακτώ έγω τον Κατακτητή!

— Έπειτα, δείχνων την άκρην του σχολιού, την οποίαν έκρυψεν όπισω από την θύραν του δωματίου του, προσέθεσε.
— Μ' αυτό το σπαγάκι, κατακτώ έγω τον Κατακτητή!

Πόσα πρόβληματα φοβερά, αγωνιώδη!..
'Αλλά μία σκέψις τον παρηγόρει και τον καθησύχαζε:
«Δέν θά προστρέξωμεν εις τό αλεξιππιωτον παρά έν περιπτώσει έσχάτου κινδύνου. Και τότε... χαμένοι για χαμένοι!..»
Τά δύο παιδιά εισήλθον εις τό δωμάτιόν των, αλλά δέν είχον πλέον διάθεσιν να κοιμηθούν. Ο Τζούλης ήρχισε να σηματών αριθμούς εις τό τετραδίον του και ο Λουλού να γράφη μίαν έπιστολήν προς την μητέρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
Η επάνοδος του ληστού.

Εις τας έξ τό πρωί, ή βαρεία θύρα, ή όποία έκλειε τό δωμάτιον των αιγυμάλωτων, ήνοιχθη. Ο Λουλού και ο Τζούλης δέν εσήκωσαν τά μάτια από την εργασίαν των, νομίζοντες ότι θά ήσαν, κατά τό σύνηθες, αι βρωαί υπηρέτριαι, φέρουσαι τό πρόγευμα. Διά τούτο εζεπλάγησαν πολύ όταν μία φωνή μεταλλική, την οποίαν εγνωρίζαν πολύ καλά, έπληξε την άκοή των.

— Τι κάνατε, παιδιά; έλεγεν ή φωνή αυτή; έτσι δέν λέτε ούτε ένα καλημέρα, στέ φίλος σας Δίκ;..

Μπράβο, ωραία ευγένεια!

Τά παιδιά άνεπήδησαν έντρομα.

— Μπα, έκαμε πρώτος ο Τζούλης έγυρίσατε;

— Έτσι φαίνεται! απεκρίθη φαιερώς ο Κατακτητής.

Και λαβών ένα κάθισμα, εγκαθιδρύθη ενώπιον της μεσαιας τραπέζης της αίθουσας, ως άνθρωπος έρχομενος δι' επίσκεψιν κάπως μακράν. Συγχρόνως με τον Κατακτητήν εισήλθε και ο Μαρκησιός, ο όποιος εστάθη έπισθεν του και εκύτταζε τά παιδιά με ύφος αλόκοιτον.

Ο Τζούλης που τίποτε δέν του διεφευγε, παρατήρησε τά διάφορα αυτά τεκμήρια και έσυλλογίσθη:

«Κάτι τρέχει!.. Μου φαίνεται, ότι έτελείωσα με την όραν την κατασκευήν του αλεξιππιώτου!..»

Ως διά να επικυρώση τό προαίτημα

του σπουδαίου, ο κ. Δίκ, αφού άνηψεν ήσυγος ένα σιγαρέττο, εζηπλώθη εις τό κάθισμά του και ήρώτησε:

— Ήθερετε, μικροί μου φίλοι, πόσες τού μηνός έχομε σήμερα;

— Άκούς εκεί που δέν τό ήξευραν τά κακόμοιρα!.. Ο Τζούλης όμως, τολμηρός πάντοτε, δέν άφισε καιρόν εις τον Λουλού να άπαντήση.

— Δέν θυμούμαστε! έκαμε με τό πλέον αυθαδές ύφος του δέν μας κάνετε τη χάρι να μας πητε, ποιος άγιός εορτάζει σήμερα; Έμεις εδώ - μέσα έχάσαμε πιά τά πασγαλαία.

Ο Κατακτητής άντήλλαξε βλέμμα με τον Μαρκησιόν και έπειτα απεκρίθη:

— Κόριε Τζούλη, παραδέχομαι ότι για σάς τό ζήτημα της ήμερομηνίας δέν έχει καμμία σημασία. 'Αλλά όσο για τον φίλο σας Λουλού, τό πράγμα αλλάζει. Όπως-δήποτε, αφού έχετε τόσο κακή μνήμη, θά πώς υπενθυμίσω τάς συμφωνίας που έχάμαμεν όταν ήλθατε εδώ.

— Ά, ναι, ναι, υπέλαβεν ο Τζούλης της θυμούμεθα πολύ καλά... Δέκα εκατομμύρια λύτρα... Έπήρατε τελοσπάντων τά λεπτά σας; (Και αυτό τό σάς τό έτόνισε πολύ.) Άλλως τε, τί θέλετε να ξέρωμε μετς, κλεισμένοι στους τέσσαρες τοίχους του Κασμπά;

— Λοιπόν, ειπεν ο άρχιληστής' σάς πληροφορώ ότι σήμερα είναι 27 'Απριλίου.

— Καλά, απεκρίθη ζωηρό ο Τζούλης περιμένετε ως της 30. Τά γραμμάτια δέν παρουσιάζονται πρό της λήξεως.

— Αημονείτε όμως, υπέλαβεν ο Κατακτητής, ότι υπάρχει και μία λήξις... προκαταρκτική, προσωρινή... και αυτή είναι σήμερα!

— Ναι, άνεκραξεν ο Λουλού με τρέμουσαν φωνήν τ' αυτιά...

— Άκριβώς! απεκρίθη ο κ. Δίκ. Το παιδί έχει καλύτερη μνήμη από σένα, Τζούλη. Ένθυμείται ότι τρεις ήμέρας πρό του τέλους του μηνός, εάν δέν ελάμβανα άπάντησιν από τον κ. Ρισανέλ, θά ήμουν υποχρεωμένος διά να τού υπενθυμίσω τό χρέος του και να τού δείξω ότι δέν έχει να κάμη με κανένα κούνον έκβιαστήν, να τού στείλω, με μεγάλην μου λύτην και με ειδικόν ταχυδρόμον, τ' αυτιά του υιού του.

«Ο Ιατρός άδειάζεν επάνω εις τό τραπέζι ένα σάκκον...»

Μαθήματα διά Προσκόπου

ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΟΣ

ΚΑΙΡΟΙ ΚΑΙ ΑΝΕΜΟΙ

Όταν τις είνε τοποθετημένος επάνω εις τόπον ύψηλόν ή μάλλον έν τώ μέσω της θαλάσσης και παρατηρεί ολόγυρά του, ή όρασις φαίνεται ότι περιορίζεται από ένα άπειρον κύκλον εις τον όποιον ή γη και ο ούρανός φαίνεται ότι συγχέονται: ο κύκλος αυτός ονομάζεται ορατός όρίζων του τόπου.

Κύρια σημεία ονομάζου, τέσσαρα σημεία τά όποια λαμβάνονται ολόγυρα από τον κύκλον τούτον και χρησιμεύουν διά να δείξουν την τοποθεσίαν των τόπων: τά σημεία αυτά ή μάλλον αι γραμμαι αι όποια τέμνου τον κύκλον του όρίζοντος εις τέσσαρα ίσα μέρη, τά ονομάζου:

Βορράν, 'Αρκτον ή Τραυμυντάνα και τό σημειώνουν με τό γράμμα Β.

Νότον (Μεσημβρίαν, 'Οστρια). — Ν.

'Ανατολήν (Άπηνλιώτην, Δεξάντε). — Δ.

Δύσιν (Ζέφυρον, Πονέντε). — Δ.

Σύρον προσέτι τέσσαρας διαμέσους γραμμάς αι όποια μοιράζου εις δύο ίσα μέρη τάς τέσσαρας όρθάς γωνίας και τότε έχομεν τά κάτωθι σημεία και καιρούς.

Το Βορειοδυτικόν Β. Δ. Σκίρων ή Μαίστρος' τό Βορειοανατολικόν Β. Α. Μέσης ή Γκρέκος' τό Νοτιοανατολικόν Ν. Α. Εύρος ή Σιρδός' τό Νοτιοδυτικόν Ν. Δ. Λύψ ή Γαρμπής.

Διά να έχωμεν δε τέλειον 'Ανεμογνώμονα, την εικόνα δηλαδή και των μικροτέρων υποδιαίρέσεων των σημείων και άνέμων, σύρονμεν άκόμη εκτώ γραμμάς τέμνοντες τάς άνω γωνίας εις τέσσαρα ίσα μέρη και τότε θά έχωμεν τά έξής σημεία και καιρούς:

1ον

Το Βορειοβορειοδυτικόν Β.Β.Δ. (Σκίρονοβορράν ή Μάιστροτραυμυντάνα)

Το Νοτιοβορειοανατολικόν Ν.Ν.Α. (Εύρογοτον ή 'Οστριασκόπον)

Το 'Ανατολοβορειοανατολικόν Α. Β. Α. (Μεσαπηνλιώτην ή Γκρεκολεξάντε)

Το Δυτικοβορειοδυτικόν Δ.Ν.Δ. (Λιδοξέφυρον ή Πονεντογαρμπήν)

2ον

Το Δυτικοβορειοδυτικόν Δ.Β.Δ. (Σκίρονοξέφυρον ή Πονεντομαίστρον)

Το 'Ανατολικονοτιοανατολικόν Α.Ν.Α. (Ευραπηνλιώτην ή Σιροκολεξάντεν)

Το Βορειοβορειοανατολικόν Β.Β.Α. (Μεσοβορράν ή Γκρεκοτραυμυντάνα)

Το Νοτιοβορειοδυτικόν Ν.Ν.Δ. (Λιδοξότον ή 'Οστριαγαρμπήν)

Διά να εύρωμεν τά κύρια σημεία, είνε πολύ εύκολον. Το πρωί εάν γυρίσωμεν πρός τον ήλιον ο όποιος άντελλει, έχομεν

την Δύσιν έξοπίσω μας, τον Βορράν άριστερά, τον Νότον δεξιά. Την νύκτα εάν ο ούρανός είνε καθαρός εύρίσκομεν τον πολικόν άστέρα, ο όποιος εύρίσκεται εις τον άστερισμόν της Μικράς 'Αρκτου τότε έχομεν τον Νότον όπισω μας, την 'Ανατολήν δεξιά, την Δύσιν άριστερά. Τέλος εύπορούμεν άκόμη να εύρωμεν τάς διευθύνουσ αυτάς με την βοήθειαν της πυξίδος, και με άλλα μέσα, τά όποια θέλουσι δημοσιευθή εις ειδικήν περί πυξίδος και προσανατολισμού μελέτην.

ΓΡΑΜΜΑΙ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΙ

Η γη γυρίζει ολόγυρά της από δυσμών πρός ανατολάς εις 24 ώρας. Η αυθεία φανταστική γραμμή, ή όποια περνά από τό κέντρον της και ολόγυρα από την όπιαν κάμει τον γύρον αυτόν, λέγεται άξων της γης. Το μήκος του άξωνος της γης είνε 1273 μιλίόμετρα, τά δύο άκρα λέγονται πόλοι: ο εις λέγεται πόλος άρκτικός ή βορείος, ο άλλος πόλος άνταρκτικός ή νότιος.

Ίσημερινός ονομάζεται εις μέγας φανταστικός κύκλος ο όποιος διαιρεί την γην εις ίσην απόστασιν από τους πόλους, και εις δύο ίσα μέρη, τό Βόρειον ήμισφαίριον και τό Νότιον ήμισφαίριον. Ο 'Ίσημερινός διαιρείται εις 360 μίρας. Η Μοίρα υποδιαιρείται εις 60 πρώτα λεπτά και έκαστον πρώτον λεπτόν εις 60 δεύτερα λεπτά. Η Μοίρα σημειώνεται τοιούτοτρόπως: τό λεπτόν και τέλος τό δεύτερον.

Ονομάζου μεσημβρινούς τους μεγάλους κύκλους οι όποιοι περνου από τους δύο πόλους της γης. Το πλάτος ενός τόπου είνε ή απόστασις του τόπου τούτου από τον 'Ίσημερινόν και λογαριάζεται εις μέτρος έπίνω εις τον μεσημβρινόν, ο όποιος περνά από τούτον τον τόπον. Λέγομεν δε βορειον πλάτος και νότιον πλάτος, αναλόγως του βορείου ή νοτίου ήμισφαιρίου όπου εύρίσκονται τά πλάτη ταυτα.

Το μήκος ενός τόπου είνε τό τόσον τό όποιον περιλαμβάνεται επάνω εις τον ίσημερινόν μεταξύ του μεσημβρινού του τόπου και ενός μεσημβρινού ώρισμένου, ο όποιος διά τους Γάλλους αστρονόμους είναι ο μεσημβρινός των Παρισίων, διά τους Άγγλους δε αστρονόμους ο μεσημβρινός του άστεροσκοπείου της Γρεενβιχ πλησίον του Λονδίνου, τό όποιον απέχει 2° 20' 15" Δυτικόν μήκους των Παρισίων.

Οι τροπικοί, είνε δύο μικροί κύκλοι παράλληλοι εις τον ίσημερινόν έξ ών ο του βορείου ήμισφαιρίου λέγεται τροπικός του Καρκίνου, ο του Νοτίου δε τροπικός του Αιγόκερω και οι δύο είνε 20° 28' πλάτους. Το όνομα τροπικός σημαίνει κύκλος τροπής, επανόδου, επιστροφής, διότι εις την φαινόμενην του κίνησιν, ο ήλιος πηγαινει από τον ένα εις τον άλλον χωρίς να προχωρή περισσότερον.

Πολικοί κύκλοι, λέγονται δύο μικροί παράλληλοι κύκλοι εις τον ίσημερινόν απέχοντες από τον πόλον 23° 28' και ονομάζονται, ο εις άρκτικές ή βόρειος πολικός κύκλος, ο άλλος άνταρκτικός ή Νότιος πολικός κύκλος.

Εκλειπτική λέγεται ο κύκλος τον οποίον ή γή διατρέχει όλόγυρα από τον ήλιον. Είς την φαινόμενη κίνησιν του ήλιου, ή εκλειπτική είνε ο κύκλος τον οποίον το άστρον τουτο φαίνεται ότι διαγράφει εις έν έτος περίεξ της γής από Δ προς Α.

Ζωδιακόν ονομάζουν μίαν ζώνην ή οποία λαμβάνεται εις τον ουρανόν και την οποίαν ή εκλειπτική χωρίζει εις δύο ίσα μέρη από 7-8 μοιρών το καθέν. Ο Ζωδιακός περιλαμβάνει δώδεκα άστρισμούς κυρίους, απέχοντας μεταξύ των σχεδόν το αυτό και τους οποίους ονομάζουν σημεία. Ο ήλιος φαίνεται ότι διατρέχει διαδοχικώς τα σημεία ταύτα. Περί αυτών θα διηγήσωμεν άλλοτε.

M. A.

[Από το προσκοπικόν περιοδικόν «Έσο έτοιμος» της 'Αλεξανδρείας].

“ΡΟΖΕΝΒΑΪΝ”

Το άκριβότερον κρασί

Το άκριβότερον κρασί του κόσμου είνε το λεγόμενον Ροζενβαίν, το οποίον γερμανιστί σημαίνει «κρασί του ρόδου». Είνε φυλαγμένον εις το υπόγειον του Δημαρχείου της Βρέμης, εις την Γερμανίαν και οφείλει τόνονμά του εις ένα ρόδον σκαλισμένον εις την μετώπην αυτού του υπογείου.

Το πολύτιμον ποτόν εύρίσκειται εκεί από διακοσίων πανήντα έτών, άποθηκεύθη δέ όταν το κτίριον ήτο άκόμη μοναστήρι. Αί συνεχόμενα απόθηκαι, αί οποίαι έφερον και διατηρούν άκόμη τα όνόματα των Δώδεκα Αποστόλων, περιείχον έπίσης θαυμάσια κρασιά. Έφ' όσον έπειναν μίαν μπουτίλλιαν κρασί του ρόδου, την άντικαθίστων με άλλην από τα κρασιά αυτά, ούτως ώστε το σημερινόν κρασί Ροζενβαίν έχει έξαντλήση όλας εκείνας τας άποθήκας, διά το όποιον ή τιμή του άνέρχεται σήμεραν, μαζί με διάφορα άλλα έξοδα, εις εκατομμύρια!

Κάθε πολίτης της Βρέμης, όταν φιλοξενή ένα διάσημον άνδρα της Ευρώπης, έχει το δικαίωμα να παίρνη μίαν μπουτίλλιαν. Η πόλις έστειλε κατ' έτος μίαν μπουτίλλιαν εις τον μέγαν ποιητήν Γκαίτε, την ήμέραν των γενεθλίων του.

Αί επισκέψεις των Βασιλέων δίδουν άφορμήν εις μεγάλην σπατάλην Ροζενβαίν. Είς τοιαύτας τώντι περιστάσεις, εγάζουν από την αποθήκην και τρεις μπουτίλλιες μαζί!

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΝΥΟΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια—Vθε σελ. 216)

—Μά που είμαι λοιπόν; ρώτησε ο κακούργος.

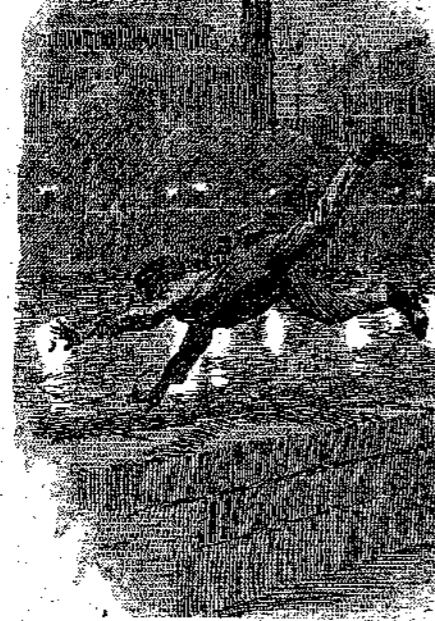
—Στην αστυνομία, χοντρός μου!

—Υστερ' από πέντε λεπτά, το Ρόπαλο ήτον κλεισμένο στο κρατητήριον.

Είς τας έπτά, ο κύριος Κράμπ, διευθυντής της Δημοσίας Ασφαλείας, έφθασε κ' έρέχητο στο γραφεϊό του τον Έρβελίν και τον Δουβάλ.

—Έλάτε, παιδιά μου, τους είπε θέλω να τα μάθω όλα.

—Το σχέδιό μας ήτον άπλούστατο, άρχηγέ, απέκρίθη ο Έρβελίν. Ο άφίναμι, ο Δουβάλ κ' εγώ, τους κακούργους να κλέ

«Και από εκεί μπλούμ! στον Σηκουάνα...» (Σελ. 216, στ. γ)

ψουν τη λειψανοθήκη και έπειτα θα τους αναγκάζαμε να έλθουν μόνι τους και να την αφήσουν εδώ. Δυστυχώς ο Πλόκ μου τώσκασε. Έχουμε όμως στα χέρια μας τη λειψανοθήκη και το Ρόπαλο. Δεν μπορείτε να πητε, ότι έχασαμε όλωσδιόλου τον καιρόν μας.

—Τι λέτε; λημπρά! Και πως τα καταφέρατε;

—Ίδού, Ο Λαίλαφ είχε μείνη κοντά στο αυτοκίνητό του κ' έπαρκαμόνευε. Ο Πλόκ και το Ρόπαλο μπήκαν στην Έκκλησία για να κλέψουν. Ο Δουβάλ κ' εγώ ωρμήσαμε κατ' έπάνω στο Λαίλαφα, κ' έκβ' ο Δουβάλ τον έμωσπίνε με μιά θηλιά που είχαμε έτοιμη από πριν, έλω του έγωνα στο στόμα μιά καλή κομπρέσσα από βαμβάκι βρεγμένο με χλωροφόρμιο. Δεν μπόρεσε να πη ούτε κίχ, και άμα άποκοιμήθηκε, του βγάλαμε το σχοινί από το λαιμό. Αμέ-

ως τον έγδύσαμε και τα ρούχά του τα έβρεσε ο Δουβάλ. Έπειτα τον έκούψαμε εκεί εις ένα μέρος και τή θέσι του την πήρε ο Δουβάλ.

«Ήμουν πιά βέβαιος, ότι το ταξείδι με το αυτοκίνητο θα έπήγαινε καλά, γιατί ήξευρα ότι ο Δουβάλ είνε ο πρώτος σωφέρ του Παρισίου. Έν τούτοις για να μη υποπτευθαίν τίποτε ο Πλόκ και το Ρόπαλο, στάθηκα να με δέσουν και να με χιώσουν εις το αυτοκίνητο μαζί με τη λειψανοθήκη. Οι δύο κακούργοι έκάθησαν ο ένας δεξιά μου και ο άλλος άριστερά. Έτσι είχα την έλπίδα να μάθω εκεί μέσα και τίποτε άλλο, χρήσιμο διά το μέλλον.

—Μά δυστυχισμένε, άνέκραξεν ο κ. Κράμπ, μπορούσαν να σας σκοτώσουν!

—Α, όσο γι' αυτό ήμουν ήσυχος, απέκρίθη ο Έρβελίν. Μήπως δεν είχα κοντά μου τον Δουβάλ με τα πιστόλια γεμάτα; Έπειτα ήξευρα, ότι ο Πλόκ θα έπροτιμούσε να με κρατήσει ζώντανό, για να λάβη την εύχαρίστησιν να με σκοτώση αργότερα.

—Παιδιά μου, είπεν ο Διευθυντής της Δημοσίας Ασφαλείας, έλάματε ένα κατόρθωμα πρώτης τάξεως. Σας συγχαίρω. Και ο κ. Λαρόζ ο ίδιος θα σας συγχαρή κατόπιν. Είσατε δύο αστυνομικοί άπαράμιλλοι. Έσώσατε την πολύτιμη λειψανοθήκη και συγχρόνως έπίασατε ένα επικίνδυνον κακούργο.

—Ναι, απέκρίθη ο Έρβελίν, ζώνων το αντί του. Ο Πλόκ όμως μού έφυγε και πρέπει να ξαναρχίσωμε πάλι τα ίδια.

9. Ο Έρβελίν κυνηγά ένα σκύλον

Η συμμορία Πλόκ, με όλην την επαγρύπνησιν της Αστυνομίας, έβγινε σε λίγο μεγάλη και φοβερή. Οι χειρότεροι κακούργοι του Παρισίου ανήκον ε' αυτή και ήσαν τόσο πολλοί, ώστε ή αστυνομία ούτε κατά προσέγγισιν δεν ήμπορούσε να εύρη τον αριθμόν εκείνων που εϊργάζοντο υπό τας διαταγάς και διά λογαριασμόν του Πλόκ. Ένα μόνον ήξευρε: ότι άρχηγός της συμμορίας ήτο ο Πλόκ. Και τουτο όχι από τον ιδιαίτερον τρόπον, από το σύστημα της εργασίας. Διότι ο Πλόκ δεν είχε ωρισμένον σύστημα. Κι' αυτό άκριβώς έμαρτυρούσε την ικανότητά του και άποτελεσος την δύναμίν του.

Όσες φορές έγίνοντο άλλεπάλληλα ληποδυτικά κλοπίσματα εις διαφόρους συνοικίας του Παρισίου, όλα με το ίδιον σύστημα, ή αστυνομία έμάθηγε πλέον το σύστημα αυτό και αναλόγως έπαίρνε τα μέτρα της και έστηνε τας παγίδας της εναντίον των κακούργων. Αλλά το χαρακτηριστικόν, το ιδιαίτερον γνώρισμα του Πλόκ ήτο, ότι δεν ένεργούσε ποτέ δύο φορές κατά συνέχειαν με τον ίδιον τρόπο.

(Έπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Αγαπητοί μου,

ΠΟ τους πρώτους Προσκόπους, τους οποίους έστρατολόγησεν εις τας Αθήνας, πρό τεσσάρων έτών, ο ίδρυτής του Σώματος κ. Παπατίης, ήτο και ο μικρός τότε Δάσως Μιχαηλίδης, υιός του διευθυντοΰ των «Παναθηναίων». Ένθουσιώδης άπόστολος της ιδέας, δεν έπαυε να την διαδίδη, όμιλών θεοραλώς, και με όλην την χαριτωμένη αφέλειαν της ηλικίας του, εις μεγάλους και μικρούς. Μίαν ήμέραν, ένθουσιώμαι, τον ήρώτησα:

—Και ποσά είσατε τώρα οι Προσκόποι; —Ολίγοι άκόμη, μου απέκρίθη ο Δάσως μόλις καμμιά τριανταριά! αλλά θα γίνωμε πολλοί, πολλοί, πολλοί... Ίδού μία προφητεία που αλήθευσε γρήγορα. Σήμεραν οι Έλληνες Προσκόποι είνε άπολλοί, πολλοί, πολλοί... Αριθμούνται, όχι πλέον κατά εκατοντάδας, αλλά κατά χιλιάδας. Και δεν είνε μόνον εις τας Αθήνας, αλλά και εις πλείστας άλλας πόλεις της Ελλάδος και του έξω Έλληνισμού. Είς την Αλεξανδρείαν μά-

λιστα ιδρύθη τώρα και περιοδικόν ειδικώς, άποκλειστικώς διά Προσκόπους. Έχει ως τίτλον το πολυσήμαντον παράγγελλμα «Έσο Έτοιμος». Και από αυτό ή Διάπλασις έπήρε σήμεραν και δημοσιεύει το περί των σημείων του όρίζοντος και των κύκλων της σφαίρας ωραίων μάθημα. Ολονέν προάγεται μεταξύ των Έλληνοπαίδων ή ιδέα του Προσκοπισμού. Και είνε μιά ιδέα που της αξίζει να προαχθή τόσο, ώστε να μη μείνη Έλληνοπαίς που να μη φορέση την κομψήν, χαρίεσσαν και άνετον στολήν του Προσκόπου.

Το Σώμα των Προσκόπων δεν είνε ούτε καθαρώς άθλητικόν, ούτε καθαρώς στρατιωτικόν. Μετέχει όμως και των δύο. Κάμνει τα παιδιά και άθλητάς και στρατιώτας και τα γυμνάζει από ένωρις να υπηρετούν με έλας των τας δυνάμεις, σωματικές και διανοητικές, την Πατρίδα και κοινωνίαν. Αν θέλετε μάλιστα, το Σχολείον των Προσκόπων — ένα Σχολείον που άπλώνεται κυρίως εις το υγιεινόν ύπαιθρον — είνε το πραγματικόν Σχολείον του Στρατιώτου. Ένας καλός Πρόσκοπος, διά να γείνη κατόπιν Στρατιώτης — και ένας Στρατιώτης τέλειος ιδανικός, — δεν θα του χρειασθούν παρά όλίγα ήμέραι γυμνασίων. Διότι είνε ήδη γυμνασμένος και ζεύρει όλα όσα χρειάζονται εις τον Στρατιώτην. Έχει προπάντων το αίσθημα της έν ένόμωτι της Πατρίδος και της κοινωνικής άλληλεγγύης Πειθαρχίας. Είνε

συνειθισμένος να ύπακούη εις τους άνωτέρους του, να όδηγή τους κατωτέρους του, να τηρή τον όραϊόν «Όρκον που έδωσε και ν' ακολουθή την Σημείαν που συμβολίζει το Ίδανικόν του.

Α, θαυμάσιον Σχολείον, αυτό των Προσκόπων! Κάμνει τα παιδιά καλούς Στρατιώτας, διότι τα κάμνει πρώτα-πρώτα καλούς Άνθρώπους. Τα διδάσκει χίλια δυο χρήσιμα, πρακτικά, ωραία, και τα έξασκει εις την άνδραπεπή ζωην των κινδύνων και των περιπετειών. Τα κάμνει δραμαίς, αλτίας, όρειβάτας, ποδηλάτας, σκηνοπηγούς, γεφυροποιούς, σκαπανείς, πυροσβέστας, ιατρούς, νοσοκόμους, μαγειρούς, τηλεγραφεύτας, τηλεφωνητάς, σηματογράφους, ό,τι θέλετε. Από το να σβύσουν μίαν πυρκαϊάν, έως να δέσουν μίαν πληγήν, τους τα μαθαίνει όλα. Οι μικροί Προσκόποι άνυπτύσσονται ούτως εις χρήσιμους ανθρώπους, γνωρίζοντας να παρέχουν κάθε βοήθειαν, κάθε ύπηρεσίαν, — και ανθρώπους με ψυχικόν σθένος, με χαρακτήρα, με πεποίθησιν εις τον εαυτόν των και με άγάπην προς τους άλλους. Ίδού άνθρωποι που θα ζεύρουν μίαν ήμέραν το καθήκον των και θα είνε ίκανοί να το κάμουν. Τι θαυμάσιοι στρατιώται που θα γίνονται! Ο Έλληνικός στρατός του μέλλοντος, χωρίς εις τον προσοπισμόν, θα είνε ο πρώτος του κόσμου. Και δεν θα έχη ούτε ένα... κουραμπιέν.

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Κάβουρας—Άνθρωπος

Εως τώρα ήξεύραμεν ανθρώπους όμοιούς με κάβουρας. Ίδού λοιπόν κ' ένας κάβουρας όμοιος με άνθρωπον. Εύρέθη εσχάτως εις μίαν άκτιν της Γαλλίας. Και ως βλέπετε εις την άπάντην εικόνα, τα ποιήματα του όστράκου του παριστάνουν καθαρότητα έν ανθρώπινον πρόσωπον, με μάτια και στόμα.

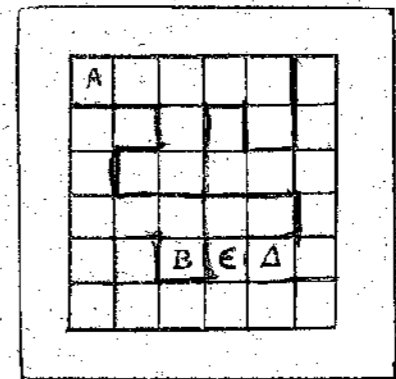
Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Διά τους Γαλλομαθεΰς
Έσκόλη υπό του Νικηφόρου Σκόλου
άme pure conseivons notre tous jours.

Να συναρμολογηθούν αί λέξεις αύται ώστε ν' άποτελεσούη έν γνωμικόν.

β.) Πρόβλημα

Ίδού έν τετράγωνον διηρημένον εις 36 τετραγωνίδια, εις τέσσαρα των οποίων είνε σημειωμένα τα γράμματα Α, Β, Γ, Δ. Ζητείται να διαιρεθί εις τέσσαρα ίσα

μέρη, καθέ, των οποίων νάποτελήται από 9 τετραγωνίδια, και να περιέχη από έν γράμμα.

γ.) Άριθμητικόν Παίγνιον
Έσκόλη υπό του Νικητοΰ του Μαυριανού
Πως δυνάμεθα να γράψωμεν τον αριθμόν 100 μεταχειρίζόμενοι τετράεις τον 9;

δ.) Παίγνιον

Έσκόλη υπό της Ελευθερωθείσης Ήπειρούς

ΣΑ	ΡΙ	ΠΕ	ΓΗ
ΠΟ	ΛΙΣ	ΘΗ	ΛΙΣ
ΝΑΙ	ΠΑ	ΤΡΟΥ	ΧΑ
Α	ΒΩΝ	ΟΙ	ΣΙ

Να συναρμολογηθούν αί συλλαβαί αύται, ώστε ν' άποτελεσθούν τα όνόματά πέντε εύρωπαϊκών πρωτευουσών.

Δήλωσις: Αί λύσεις—όσωνδήποτε ζητημάτων του αύτου φυλλαδίου,—συναδεύονται υπό ενός μόνου δ καλύτερου γραμματοσώμου.

Δύσεις του 26ου φύλλου

α.) Η όμβροελλα σχηματίζεται καθαρώτατα εις το διάστημα μεταξύ του άνθρώπου που την έχασε και του αστυφλάκος με το άδιάβροχον. — β.) Ουί νίνα, verra. — γ.) Γαλήνη, Κύμα, Φών, Νικητής, Ίδλη.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΑΝΑΤΟΛΗ

Ακόμα τὰ βουνα εἶνε δλομαυρα... Στὴ δένδρα, ποὺ κι' αὐτὰ δὲν ξεχωρίζουν...

Νομίζεις πὺς ἔχουσιν τὰ τριαντάφυλλα... Γὸ χρωμα τους ἐστὶ οὐρανὸν τὴν ἄκρη...

Λαμπρὰ στιγμή πὺ μὸλις ἐξυπνήσουνε... Κρυμμένα τὰ πουλάκια τραγουδοῦνε!

Κι' ὁ πρωινὸς διαβάτης πὺ ξεκίνησε... Στὸ δρόμο σταματᾷ χωρὶς νὰ θέλῃ...

ΜΙΑ ΛΥΠΗ

Τὴν ὥρα πὺ ὁ ἥλιος ἔβρανε στὴ δύση... καὶ περιπατοῦσα ἀμέριμνη μὲς... ἐστὶ χορτάρια...

Τὴν ἴδια βραδυὰ εἶδα στ' ὄνειρό μου... πὺς μὲς, σὲ μιὰ παιδιὰ ἀκουσα φωνές...

— Παιδιά, πὺ τρέχετε; τὰ φώναξα... Μ' ἔνα στόμα ὅλα μοῦ ἀποκρίθησαν...

— Παιδιά, πὺ τρέχετε; τὰ φώναξα... Μ' ἔνα στόμα ὅλα μοῦ ἀποκρίθησαν...

— Πὺς μου ποῦ εἶσαι; κ' ἐκείνη μὲ φωνὴ γλυκιὰ μοῦ ἀποκρίθηκε...

Πέρασε καιρὸς πολὺς κ' ἔνα ἀπόγεμα... εἶδα νᾶρχεται σκυφτὴ καὶ λυπημένη...

Τὴν ἴδια βραδυὰ στ' ὄνειρό μου, φά... νηκαν τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ, ἡ ἴδια ἡ πε...

— Παιδιά, τί τρέχει; κ' εἰπὸν κ'... ἔκείνη μὲ χαρὰ μοῦ φώναξαν...

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΥ

Φτωχὸ παιδάκι κι' ὄρφανὸ... ἐστὶ κρεβάτακι τοῦ κοιμάται...

Καὶ μιὰ χαρὰ θαρρεῖς πὺς μένει... ἐστὶ προσωπάκι τοῦ ζωγραφισμένη...

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Δὲν πρόκειται γιὰ ἐκεῖνα τοῦ παλαιοῦ... καιροῦ.

Εἶνε γι' αὐτὰ πὺ γνωρίζουν τὸν Βασι... λεῖα τῶν ἀπὸ τὸ χαρτί, τοὺς στρατιώτες...

Κατοικοῦν εἰς δύο ἀντικρουτὰ χωριά... ὁ Νεῖλος τὰ χωρίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος...

Εἶς τὸ μᾶθημα τῆς Γεωγραφίας... Ὁ Καθηγητής: — Τὶ δρόμον θ' ἀκολουθή...

Ὁ Παρελλήσιος Πόθος: — Θὰ καταβῶ... εἰς τὸν λιμένα.

Ὁ Καθηγητής: — Ἐπειτα;... Παρελλήσιος Πόθος: — Θὰ ἔρω τὸ θαλάρι.

Ὁ Καθηγητής: — Καὶ κατόπιν;... Παρελλήσιος Πόθος: — Ὁ Πλοίαρχος πὺ...

Εἶς τὸ μᾶθημα τῆς τεχνολογίας... Ὁ Διδ.: — (διαβάζει) Καὶ ἀφοῦ ἔφαζαν...

Νησιὰκι σκορπισμένα ἀνάμεσα μὲ πε... πόνια, καρπούζια καὶ ἄλλα χορταρικά...

ἀπὸ τὰ κλαθίδια καὶ τραγουδοῦντας... ἔδελον... Ἑλλάδα ἀρκετὴ μᾶς λείπει...

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Εἶναι μέσα Ἰουνίου... Ὁ ἥλιος, ὁ... τὸσον ἐπιθυμητὸς τὸν χειμῶνα...

Οἱ δρόμοι εἶνε ἄρημοι. Μόνον μερικοὶ... βιαστικοὶ διαβάται διασχίζουν κάπου...

Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄλλοι, καταβεβλημ... ἐμένοι ἀπὸ τὰ πύρινα βέλη τοῦ ἡλίου...

Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄλλοι, καταβεβλημ... ἐμένοι ἀπὸ τὰ πύρινα βέλη τοῦ ἡλίου...

Εἶς τὸ μᾶθημα τῆς Γεωγραφίας... Ὁ Καθηγητής: — Τὶ δρόμον θ' ἀκολουθή...

Ὁ Παρελλήσιος Πόθος: — Θὰ καταβῶ... εἰς τὸν λιμένα.

Ὁ Καθηγητής: — Ἐπειτα;... Παρελλήσιος Πόθος: — Θὰ ἔρω τὸ θαλάρι.

Ὁ Καθηγητής: — Καὶ κατόπιν;... Παρελλήσιος Πόθος: — Ὁ Πλοίαρχος πὺ...

Εἶς τὸ μᾶθημα τῆς τεχνολογίας... Ὁ Διδ.: — (διαβάζει) Καὶ ἀφοῦ ἔφαζαν...

Νησιὰκι σκορπισμένα ἀνάμεσα μὲ πε... πόνια, καρπούζια καὶ ἄλλα χορταρικά...

Εἶς τὸ μᾶθημα τῆς τεχνολογίας... Ὁ Διδ.: — (διαβάζει) Καὶ ἀφοῦ ἔφαζαν...

Νησιὰκι σκορπισμένα ἀνάμεσα μὲ πε... πόνια, καρπούζια καὶ ἄλλα χορταρικά...

Εἶς τὸ μᾶθημα τῆς τεχνολογίας... Ὁ Διδ.: — (διαβάζει) Καὶ ἀφοῦ ἔφαζαν...

Νησιὰκι σκορπισμένα ἀνάμεσα μὲ πε... πόνια, καρπούζια καὶ ἄλλα χορταρικά...

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 11 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)

Τόμοι 8 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1913

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905.

Τόμοι 8: τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήναι, 38 δόξ. Ἐδριμίδου τὴν 11ην Ἰουνίου 1914.

Σεβρετὲ διατ! δὲν ἐβάνη τόσον καιρὸν ὁ... Ἀθανάσιος Διάκος; Διότι ἀρρωστῆς ἀπὸ...

Διὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς, ἰδοὺ τί μοῦ γράφει... ἡ Ἀνδριμένη Βαρβακιά: Δοιπὸν πρὶν φθάσω...

— Ἰδοὺ τὰ ποτέλεσματα τῆς συνεργασίας τῆς... Διαπλάσεως. — Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

λοί, Οὐγγροί, Σέρβοι, Τσεχοί, Πολωνοὶ καὶ... ἀρκετοὶ Ἕλληνας. Καὶ ἐπεὶ δὴ γράφω πὺς ἡ...

Καθὶ συνδρομητῆς, Τέλλε Ἄγρα, εἶνε τὸ... δικαίωμα νάναμνησται εἰς τὰς μικρὰς συζη...

Ποῖος εἶνε αὐτὸς πὺ μοῦ ἀντιγράφει διὰ... τὴν Σελίδα Συνεργασίας, παλαιούς στίχους...

Φάν, ἡ Εὐέλπις Νεότης μὲ παρακαλεῖ... νὰ σοῦ πῶ, ὅτι σοῦ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

κὴν Συμμαχίαν, Τέλλον Ἄγραν, Γεναιοῦ... ἔχον Στρατιάνην, Βουλγαρομάχον Ἑλλάδα...

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς... Κυματίζουσαν Κνωσὸν Κνωσὸν (ναὶ πρὸς 20...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

Ἐκρίθη καὶ αὐτὸ μᾶζι μὲ τὰς... ἐκβαρυντικὰ καὶ μοῦ ἔγραψες ἕως τῆρας...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

144ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Ἀπριλίου Ἰουλίου.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἐχόντες ψευδώνυμον ἐγκυριζόμενον διὰ... τὸ 1914 συνδρομητῆς ἢ ἀσπάζοντες...

Πάντες οἱ ἄλλοι ἀποστὰς ἐκβαρυντικὰ... διὰ τὰς λύσεις τῶν ἐπιστολῶν φιλολογίας...

Οἱ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ἐπὶ τοῦ ὁποῦ καὶ... μόνον ἔδωκε νὰ γράψωι τὰς λύσεις...

Τὸς λύσεις τῶν ἐπιστολῶν φιλολογίας... ἀποστέλλονται εἰς τὸν ἐπιτελεστικὸν...

284. Δεξιόγραφος

Τροπικὸν ἐπιγράμμα Μὲ μετοχὴν ἠνώθη Καὶ θεὸς Ὀλύμπιος Ἐθὺς ἐφανερῶθη.

285. Συλλαβογράμος

Τρεῖς γράμματα ἐνώθη Μὲ μικροῦλα μετοχῆ. Καὶ μιὰ πῶλι φανερώθη. Γνωστοτάτη, γαλλικῆ.

286. Αναγραμματισμὸς

Ἐκεῖ πὺ ζῆμον ἔτοιμος Νὰ πᾶν νὰ πολεμήσω. Κάποιος μ' ἀναγραμματίσας Στὴν πῶλι νὰ καθίσω.

287. Διπλούς Μεταγραμματισμούς

Νήσος εἶνε ἑλληνική;
Τῆς ἀλλάξεις τὸ κεφάλι;
Νήσος πάλι ἑλληνική;
Σὲ Αἰγαίον θά προβάλλη.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βασιλευσσίας τοῦ Βουνοῦ

288. Γωνία

- + * * * * = Ἐἷς ἐκ τῶν Δώδεκα.
* + * * * = Ζῶον ἄγριον.
* * + * * = Πόλις τῆς Ἀλβανίας ἱερὰ.
* + * * * = Σοφὸς νομοθέτης.
+ * * * * = Ἀρχαία Ἑρτή.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν γινῶν καρπῶν.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τροπαιούχου Ἑλλάδος

289. Ἀριθμητικὸν Παιγνίον

6 3 4 1 2 3 + + - - : = 0

Νὰ παρανεθῶν μεταξύ τῶν ἑνω ἀριθμῶν τὰ ἑνω σημεῖα οὕτως ὥστε τὸ ἔξαγόμενον τῶν σημειωθησομένων πράξεων νὰ εἶνε μηδέν. Ἡ τάξις τῶν ἀριθμῶν δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθητικῆς τῆς Πατρῆδος

290-294. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκείτης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις;

φόβος, πόνος, Τῆνος, κόπος, σάκος.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος

295. Διπλῆ Ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικά, καθὼς καὶ τὰ δευτέρα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν δύο ἄρχειας βασιλοπαίδας:

- 1, Πιτῶν δὲρβριον; 2, Ἀρχαῖος λυρικός;
3, Μετεωρολογικὸν φαινόμενον; 4, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου; 5, Κράτος τῆς Ἑυρώπης; 6, Ἑλληνική μεγαλόνησος; 7, Ἀρχιερεῖς τῶν Ἑβραίων.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ψαροπούλας

296. Φωνηενόλιπον

στ - κρ - τυ - πρτ - σ - θλς - βρντ

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γραντομήχου Ἑλληνοσ

297. Γρίφος

S S S S S S S S S S
S S S S S S S S S S
S S S S S S S S S S
S S S S S S S S S S

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μανιώδους Ταξιδιωτικῆς

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 14-15

136. Ὑπερίον (ὑπέρ, ἰον).—137. Σάβρος—Σῶρος.—138. Ἦρα—ὦρα.

139. ΣΟΛΩΜΟΣ 140—144. Τῆ προ-
ΠΑΡΑΛΟΣ θήκη τοῦ Γ: χιῶν,
ΜΑΛΛΙΟΝ ἄλις, συρτός, Δεῖτος,
ΠΥΡΑΜΙΣ Τῆλος.—145. ΜΗ-
ΣΟΜΑΛΙΑ ΔΕΙΑ - ΑΡΑΤΟΣ -
ΣΙΚΕΛΙΑ ΓΟΜΟΡΑ (ΜΑΓΟΣ,
ΣΟΥΗΛΙΑ ΠΡΟδοτος, ΔΑ Μων,

*ΕΤΟ, ἸΟΡδάνης. ἈΣΑΡῆς.)—146. Κρά-
τος, ἄρατος, ἄρατος, ἄρατος, ἄρατος,
λάρος, Πάρος, Πόρος, πόλος, πόλις.—147. Ἐξ
ἀνέμων μὲν θάλασσα, ἐκ παθῶν δὲ φυγὴ κω-
κάται.—148. Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή. (Μέ γὰ
λη - τέσσαρα Κωστή.)

149. Τεσσαράκων (τεμῶ, λέων).—150. Ἄδεν,
Νέδα.—151. Πιτῶν, Τῆνος.—152. Τὸ αὐγὸ.

153. ΔΙΟΤΙ 154. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Ι Π Η Ο Σ (Πόρος, ὀκτάκις, κά-
Ο Η Ο Υ Σ προ; ρίς, ἀστήρ, Ταρ-
Τ Ο Υ Τ Ο Σ Ἦρα, Σάρα.—
Ι Σ Σ Ο Σ 155—156. 1, Κατὰ τὴν
ἀριθμὸν 96 ἢ 69.—157. ΚΛΕΩΝ (Κέ-
Κυρα, μήλον, Ἑλῆνη, Νῶι, Τῆνος.—
158. Τεθῶναι κριττον ἢ ζῆν ἐν αἰσχύνη.

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Ἦ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιμῶν
λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς ἀνδραγαθῆς μᾶς
μόνον μὲ παρὰ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον καὶ μὲ
κεφαλαῖα τὸ ἐπιπλάσιον. Ἐλάχιστος ἄρα 45
λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διηγήσεις τῶν 15 πληρο-
νομταί ὡς νὰ ἴσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος
ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παρὰ ἢ
ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 96
λέξεις ἀπλᾶι.—Αἱ μὴ ἀνολοφύμεναι ἐκ τοῦ ἀντι-
κρίμου ἄγγελιαὶ δὲν δημοσιεύονται.

[14'—80]

Ἡρακλῆ Γεωργούλη, τί γίνεσαι; Τόνομά
Π σου τὸ εἶδα. Φαντάζου τὴν χαρὰν μου.
Διὰ τί δὲν μοῦ γράφεις;—Πέτρος Ἐξακου-
στός, Κωνσταντινουπόλις.

Τὸ πρόωτιον καθήκον τοῦ καλοῦ
συνδραμοῦ εἶνε ἡ ἀνατίκασις
τῆς συνδρομῆς του

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 25ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λίσαν εἰς τὴν σελ. 217.)

- ΑΘΗΝΩΝ: Γεώργ. Χ. Παπαθεοφύλου Χαρ.
Π. Τσουλοπούλου, Μιχλ. Ζαχαριάδης, Ν. Σ. Κου-
τσουβέλης, Γεώργ. Ρασ. Πετρακάκης, Μαγευμένο
Ρόδο, Θεοδόρα Καραβέλλου, Νίνα Ζαρένου.
Γεώργ. Δ. Μάρκου, Κ. Α. Εὐαγγελίδης.
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Θάνος Θ. Ζάρακος.
ΑΡΦΟΥΣ: Ὀνειρομένη Παρῖδα.
ΒΕΑΚΑΣ (ἀγρίοιστος): Ἀχιλῆος Μ. Σταυρίδου
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Η. Γ. Λιοτάκης,
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἠε. Π. Γεωργούλης.
ΚΑΡΑΛΛΑΣ: Ἰωάν. Γ. Μάνος, Βασ. Γ. Τρι-
λάς, Ἄκωστ. Μ. Ἐναγγελίδης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Νου. Π. Ρερμουτζάκος Δημητ. Δ.
Φωτόπουλος.
ΚΥΘΝΙΩΝ: Αἰολικῶν Ἰωσήφης Ἰωάν. Ζαχα-
ριάδης, Ντίκος Α. Κορφιός, Αἰολεύς.
ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Ροδανῆ.
ΔΑΡΝΑΚΟΣ: Πανελλήνιος Ἐνωσις.
ΠΑΡΑΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ: Μάκης τοῦ Σαρω-
νίου.
ΠΑΤΡΩΝ: Ναντῆς Ι. Φοκαλάκης Πατρινοῦ
Ναυτοπούλου, Γιαν. Α' Ἀλεξάκουλης, Κατῆ Ἀπό-
λου, Μερόλη Ἑλλάς, Σ. Γ. Σαλαβάνος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Θ. Γ. Βαρέλης, Ἄντ. Γ. Βαρέλης.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Χρ. Ε. Ἀγγελουκάκης.
ΣΥΡΟΥ: Νικόλ. Ι. Βάτης Ἰωάν Ν. Μωρατῆς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Νικόλ. Ι. Βασ. Λόπουλος.
ΥΑΡΑΣ: Ἄνδρ. Δ. Ζουρντῆς (δῖς), Πα. Ἀσκητῆ
Κατσάνη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εἰρόντων ὄρθην τὴν λίσαν τὰ ὄνοματα
ἐπέδωσαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐπιλεχθέντων
οἱ εἶρη ὑπὸ: ΒΑΣΙΛ. Γ. ΤΖΙΩΛΑΣ ἐν Κεφάλαια
καὶ ΔΗΜΗΤΡ. Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Κελάμας
οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ὑπὸ τῆς
ἰουλίτου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-
ωρίσεως τοῦ 1913,

κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅ-
σοις θέλουσι νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλ-
λάδιά των εἰς τὸν τόμον, εἶνε ἡδη
ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-
δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ
ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΧΥΤΗΡΙΑ
ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ"
ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΥΣΙΟΤΑΤΑ ΤΩΝ ΕΒ ΑΒΑΤΟΛῆ
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΑ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ
Τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἀριστα.
Μέταλλον ἀγγλικόν. Γραμματοθηκαί
νέας κατασκευῆς. Πάντα τὰ τυπογρ.
ἔργα εἶτα Ἐκμαγεῖο (clichés) Κο-
σμημάτων ὀρθοῦν Τυπομηχαναὶ
παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους Πλη-
ρεῖς ἐγκαταστάσεις Τυπογραφείων
Ἐκτύποις συγγραμμάτων, περι-
οδικῶν, Ἡμερολογίων, Λεξικῶν κλπ.
ΖΗΤΕΙΤΕ τὸ Νέον Διηματο-
λόγιον στοιχείων κλπ. ἐκδοτικῶς ἔτους.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Στοιχειοχυτήρια Ἐ-
ταιρείας Ἀύγης Ἀθηνῶν. Ἀπο-
στολοπούλου. Εἰς ἈΘΗΝΑΣ

Διὰ τὰς διακοπὰς
Προμηθευθῆτε τόμους τῆς «Διαπλά-
σεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης»

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“
Βιβλίον τετραπλῶν, ποικιλικῶν καὶ ἑθνικῶν, ἐκδο-
θῆντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».
Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰ-
κόνες) φρ. β. Χρυσῶδ. φρ. 8.
Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς,
φρ. 1,60.
Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόρου, (20 εἰκό-
νες) φρ. 3,50. Χρυσῶδ. φρ. 5.
Ἀντικείμενα μικρῶν μουσικῶν,
Ἐκαστον τετραπλῶν φρ. 0,15
Ἄεσμα 7 τετραπλῶν φρ. 1,—
Ἄεσμα 15 τετραπλῶν φρ. 2,—
Ἄεσμα 25 τετραπλῶν φρ. 3,—
Ἡ Μαργαρίτα, (21 εἰκόν.) φρ. 3,50.
Χρυσῶδ. φρ. 5.
Ἡ Μοῦσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα)
φρ. 1,50. Χρυσῶδ. φρ. 2,50.
Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.
Χρυσῶδ. φρ. 5.
Παιδικὸν Διάλογον (Κουρτίδου) Σετ-
ρὰ Α' φρ. 1,20. Σετρὰ Β' φρ. 1,20.
Παιδικὸν Θέατρον (Σενοπούλου)
φρ. 2, χρυσοῦδες φρ. 3,50.
Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομῆδια) ἑκα-
στον φρ. 1,50. Χρυσῶδα τὰ 3 ἑμῶ,
φρ. 2,50.
Πεδῶς ὁ Νικίον (24 εἰκόνες) φρ.
3,50. Χρυσῶδ. φρ. 5.
Ὁ Πυρεσιπῶλης (24 εἰκόνες) φρ.
3,50 Χρυσῶδ. φρ. 5.
ὑπὸ Πατρῆδος (35 εἰκόνες) φρ.
3,50. Χρυσῶδ. φρ. 5.
Ὁ Φῶτης Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ
Χρ. Σπυριδιδου, φρ. 0,60